

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI

SECTIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. _____ DECIZIE NR. _____

Ședința publică din _____

Curtea compusă din:

Președinte : _____ Judecător

Judecător : _____

Judecător : _____

Grefier : _____

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. _____ pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul nr. _____, intimați fiind **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A ORASULUI BREZOI - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ**, cu sediul în _____ județul Vâlcea și **C _____** cu sediul în Brezoi, str. Lotrului, nr.1, județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au răspuns consilier juridic _____ și pentru recurența - pârâtă și pentru intimata Administrația Finanelor Publice a orașului Brezoi și avocat _____ pentru intimata _____

Procedura, legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, după care :

Reprezentanții părților, având pe rând cuvântul, arată că nu au alte cereri de formulat în cauză.

Curtea, în raport de această împrejurare, constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia pe fond.

Consilier - juridic _____, având cuvântul, solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței atacate și pe fond respingerea cererii reclamantei, pentru motivele expuse pe larg în scris și pe care le susține oral în ședința publică. Precizează că din anul _____ și până la data emiterii actului administrativ reclamanta era plătitoare de T.V.A.

Avocat _____, având cuvântul pentru intimata _____, solicită respingerea ca neîntemeiat a recursului declarat de pârâta A.N.A.F - D.G.F.Vâlcea și obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată. Depune la dosar chitanța nr. _____, emisă de Cabinet de Avocat „ _____”, reprezentând plata onorariu avocat.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față:

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de [redacted] reclamanta [redacted] - Jud.Vâlcea a chemat în judecată pe pârâți Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Adminstare Fiscală, prin Direcția Generala a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea și Administrația Finanțelor Publice a Orașului Brezoi - Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea obligațiilor de plată constând în diferența de impozit aferentă anului 2007, în valoare de [redacted] lei și a majorărilor de întârziere aferente, în valoare de [redacted] lei, stabilite prin Decizia de impunere nr. [redacted], anularea Deciziei nr. [redacted], privind soluționarea contestației împotriva primei decizii și a raportului de inspecție fiscală emise de DGFP.Vâlcea, precum și suspendarea executării deciziei de impunere, în temeiul art. 15 din Legea nr.554/2004-R.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că, în urma controlului fiscal, finalizat prin Raportul de inspecție fiscală din [redacted], înregistrat sub nr. [redacted], a fost emisă Decizia de impunere nr. [redacted], prin care s-au stabilit obligații de plată constând în diferența de impozit pe profit aferent anului 2007, precum și majorări de întârziere aferente. Aceste rețineri au fost considerate ilegale, astfel că, a formulat contestație, ospinsă de către autoritatea emitentă a actelor administrative atacate, prin Decizia nr. [redacted].

Măsurile impuse, prin actele fiscale în discuție, sunt nelegale, fiind rezultatul aplicării și interpretării greșite a Codului fiscal, în ceea ce privește formele asociative ale comunității, în speță,

Ca atare, s-a susținut că [redacted] este persoană juridică înființată în temeiul Legii nr.1/2000 și nu a prevederilor OG.nr. 26/2000 - cu privire la asociații și fundații, aprobată prin Legea nr.246/2005, așa cum greșit a reținut organul fiscal, ceea ce conduce la concluzia că acesteia nu-i sunt aplicabile dispozițiile codului fiscal cu privire la impozitul pe profit.

De asemenea, s-a precizat că în raport de dispozițiile codului fiscal (art.85), și în raport cu forma sub care este exercitată proprietatea comună, din veniturile realizate de obște se deduc cheltuielile deducibile prevăzute de codul fiscal, stabilindu-se venitul net care se împarte conform cotelor de participație, pentru fiecare dintre membrii obștii, respectivul venit constituind venit impozabil pentru fiecare dintre moșneni, în conformitate cu impozitarea veniturilor din activități independente.

În fine, s-au invocat dispozițiile art.42.lit.k din codul fiscal, potrivit cu care nu sunt impozitate veniturile din agricultură și silvicultură, mai puțin cele de la art.71, cazul în speță, astfel că stipularea, în actele fiscale emise față de sine a acestor obligații de plată suplimentare, este nelegală.

Tribunalul Vâlcea - prin sentința nr. [redacted] - a admis acțiunea recalamantei, a dispus anularea actelor administrativ-fiscale contestate, precum și suspendarea executării deciziei de impunere nr. [redacted], până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Pentru a se pronunța în sensul arătat, instanța de fond a reținut că proprietatea composesorală, ce aparține asociației [redacted] este formată din terenuri acoperite cu vegetație forestieră, pășuni, fânețe, ce provin de la membrii obștii, toți moșnenii majori pe baza drepturilor nominalizate în tabelul anexat la titlul de proprietate, iar obiectul său de activitatea este administrarea și exploatarea terenurilor proprietate comună, obținând venituri din această activitate fără scop lucrativ, dar în mare parte ca urmare a desfășurării unei activități economice - vânzare masă lemnoasă pe picior, venituri ce se repartizează moșnenilor sub formă de cote părți.

Ca urmare a controlului fiscal efectuat la reclamantă, potrivit raportului de inspecție fiscală din [redacted], în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. [redacted], prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare de plată, constând în diferență de impozit pe profit aferent [redacted] în valoare de [redacted] lei, la care s-au calculat majorări de întârziere în valoare de [redacted] lei, aceasta datorită faptului că agenții constatatori din cadrul pârâtei D.G.F.P. Vâlcea au considerat că obștea a fost înființată în baza O.G. nr.26/2000, obligația de plată fiind menținută și prin decizia nr. [redacted], de soluționare a contestației administrative.

Atât raportul de inspecție fiscală cât și decizia de impunere, precum și decizia nr. [redacted], de soluționare a contestației administrative au fost considerate nelegale de către instanța de fond, dat fiind faptul că reclamanta obține venituri din exploatarea terenurilor acoperite cu vegetație forestieră, a pășunilor, iar potrivit art.42 lit."k" din legea nr.571/2003 veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute de art.71, sunt neimpozabile.

În acest sens, a fost invocată și adresa [redacted] emisă de A.N.A.F., în care se arată că obștile de moșneni, ca și celelalte forme asociative, constituite în baza Legii nr.1/2000, se încadrează în categoria contribuabililor scutiți la plata impozitului pe profit, veniturile obținute de obștile de moșneni din valorificarea exploatării masei lemnoase pe picior, reprezentând, deci, venituri neimpozabile.

S-a mai reținut că, veniturile obținute de [redacted] și se repartizează moșnenilor sub formă de cote părți, obștea de moșneni nefăcând parte din categoriile de persoane juridice prevăzute de art.14 și 15 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, astfel că veniturile obținute de obște și membrii săi nu sunt impozabile, situație în care, în mod greșit, pârâta D.G.F.P. Vâlcea a considerat că [redacted] este înființată în baza O.G. nr.26/2000, cu privire la asociații și fundații, aprobată prin Legea nr.246/2005, stabilind în sarcina sa obligații fiscale privind impozitul pe profit aferent anului 2007 în valoare de [redacted] lei, calculând și majorări de întârziere în valoare de [redacted] lei.

Împotriva acestei hotărâri, s-a formulat recurs, în termen legal, de către DGFP Jud.Vâlcea, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, în sensul că:

- în primul rând, instanța de fond a greșit când a analizat natura venitului obținut de obște, a impozitului ce urmează a fi achitat ca urmare a activității economice desfășurate de aceasta; reclamanta din cauză este persoană juridică de drept privat și este obligată la plata impozitului pe profit pentru activitățile economice directe desfășurate, constând în activitatea de comerț cu material lemnos, cazul de față, astfel că acesteia nu i se aplică nicidecum prevederile art.42.lit.k din codul fiscal;

- textul invocat, de către instanța de fond, în motivarea soluției sale, este aplicabil persoanelor fizice; or, dacă legiuitorul ar fi înțeles să exonereze de la plata impozitului reclamanta, ar fi introdus această dispoziție în art. 15 al.2 și 3 Legea nr.571/2003, unde sunt menționate veniturile scutite de la plata impozitului pe profit;

- nici trimiterea făcută de către instanță la adresa nr. [redacted] emisă de Agenția de Administrare Fiscală nu este corectă, întrucât numai Comisia de Proceduri Fiscale este singura ce are responsabilități în elaborarea deciziilor cu privire la aplicabilitatea unitară a Codului de procedură fiscală și a Codului fiscal.

- de asemenea, nu s-a observat că, însăși contestatoarea, s-a comportat, anterior, ca un plătitor de impozit pe profit, ceea ce conduce la concluzia legalității actelor fiscale emise față de aceasta.

În consecință, se impune admiterea recursului, modificarea sentinței și respingerea acțiunii reclamantei.

Examinând criticile aduse, pe care curtea le-a încadrat în temeiul prev. de art.304 pct 9 C.proc.civ., dar și sub toate aspectele, conf. art.304¹ C. proc. civ, se reține că recursul este fondat, pentru cele ce se vor expune în continuare.

Referitor la prima critică, într-adevăr, din întreg probatoriul administrat în cauză, rezultă că C. a redobândit personalitate juridică, în temeiul art.28 Legea nr.1/2000 raportat la art.84 Legea nr.21/1924, așa cum se stipulează în dispozitivul sentinței nr. a Judecătoriei Brezoi.

Din interpretarea logică și sistemică a celor două texte se desprinde concluzia că persoanele îndreptățite la reconstituirea terenurilor forestiere prev. de art.26 din Legea nr.1/2000, în speță, *obștile*, se vor reorganiza în formele asociative *inițiale*, mai concret, în asociații și fundații, așa cum au fost ele definite inițial de art 28 din Legea nr.21 /1924, ceea ce nu înseamnă că, de abia, de la momentul reorganizării, se poate vorbi de o nouă persoană juridică, iar cea care a funcționat anterior urmând a dispărea.

Ulterior, prin intrarea în vigoare a OG nr. 26/2000 – privitoare la asociații și fundații- a fost abrogată Legea nr.21/1924, iar la art.12, s-a prevăzut obligația ca aceste persoane juridice să obțină certificatul de înscriere, în condițiile noii reglementări, în termen de un an.

Față de cele arătate, este, fără dubiu, că intimata-reclamanta este persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial supusă reglementărilor codului fiscal în ceea ce privește impozitul pe profitul realizat din activitatea de exploatare a materialului lemnos de pe terenurile dobândite în proprietate, astfel că susținerea organului fiscal este justificată.

Prin urmare, nu se poate reține susținerea intimătei-reclamante, apreciată ca întemeiată de către judecătorul fondului, că obștea reprezintă o asociație de persoane fizice ce exploatează în comun proprietatea imobiliară coidiviză, din activitatea cărora rezultă venituri în domeniul silvicultură, domeniu ce se încadrează în dispoziția art.85 Legea nr.571/2003, în raport de care, venitul obținut se distribuie membrilor asociați ai obștii, proporțional cu cotele părți pe care aceștia le dețin asupra bunului comun, care urmează a fi, mai apoi, impozitat pentru fiecare. Or, patrimoniul persoanei juridice nu se confundă cu cel al persoanelor fizice ce fac parte din asociere, în consecință, nici veniturile acestora, pentru a se considera că nu vor comporta calificări diferite la stabilirea modului de impozitare.

De asemenea, se va sublinia că textul art.85 din Legea nr.571/2003-privind codul fiscal se referă la veniturile din bunurile sau drepturi ce sunt deținute în comun de către asociațiile fără personalitate juridică, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză, deoarece, așa cum s-a recunoscut și susținut obștea este o persoană juridică, fără scop patrimonial.

Curtea apreciază ca fondată și critica recurentei-pârâte referitoare la faptul că, în mod greșit, instanța de fond a concluzionat că între dispozițiile art.15 alin.2 și 3 din codul fiscal se regăsesc ca fiind scutite de plata impozitului pe profit și veniturile obținute din activitățile economice ale obștilor de moșneni.

În altă ordine de idei, lecturând conținutul adresei nr. emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, invocată de intimata-reclamantă în susținerea acțiunii sale, se reține că aceasta face precizări cu privire la natura veniturilor obținute de persoanele fizice ca urmare a asocierii acestora într-o formă asociativă de tipul „obște de moșneni”, din valorificarea prin intermediul obștei a masei lemnoase pe picior care sunt,

de

ap

ca

ci]

co

tot

-

V

în

nr

C

B

se

Pi

Re

7

Ju

desigur, neimpozabile, în condițiile art.42.lit.k. din codul fiscal, astfel că ea a fost greșit aplicată și interpretată în cauză (fila 36).

Desigur că nu pentru faptul comportării anterioare a intimatei-reclamante ca plătitoare de impozit vor fi considerate actele administrativ-fiscale în litigiu, ca legale, ci pentru că dispozițiile în materie în vigoare sunt în sensul celor arătate.

Față de cele ce preced, curtea, în temeiul art.312, alin.1 și 3 C.proc. civ. coroborate cu dispozițiile Legii nr.571/2003, urmează să admită recursul, să modifice în tot sentința, în sensul că va respinge acțiunea reclamantei ca neântemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite recursul declarat de **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. () , pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul nr. intimați fiind **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A ORASULUI BREZOI - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ**, cu sediul în Brezoi, str. I județul Vâlcea și cu sediul în , str.

Modifică în tot sentința în sensul că respinge acțiunea ca neîntemeiată.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 octombrie 2009, la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

I.B.

D.V.

I.M.

Red.IB/c
7 ex.
Jud.fond./.